

De poorten van de hel

Vorige week deelde Mieke ons verlangen als kerk om tegen de samenleving te roepen: **Hierheen!** Hier is water voor je ziel, hier is brood voor je leven! Hier is het, gratis!

Kom bij Jezus, want Hij alleen kan je innerlijke rust geven. Hij alleen kan je leven vervulling geven zoals niets anders dat kan.

En ze deelde haar verlangen om **vrijmoediger** te zijn. Maar ook over **weerstand** die we ervaren. Dat we het gevoel hebben dat er wordt neergekeken op de kerk, terwijl we antwoorden en herstel willen bieden, ook als niemand het lijkt te willen horen.

En ja, dat beeld lijkt wel wat te kantelen. Maar waarom is er zoveel depressie, zoveel angst in onze samenleving. Hoe zit dat?

Deze vraag over 'geestelijke strijd' was het stokje dat ze als het ware aan mij doorgaf.

En daarbij las Mieke die tekst uit Mattheus 16, een belofte van Jezus aan zijn volgeling Petrus: dat God op Hem de kerk zou gaan bouwen;

“en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen.”

Allemaal geestelijke stuff. Dodenrijk, duivel...

Waar we als kerk soms **maar liever over zwijgen**. Want je kunt er maar beter verre van blijven. Maar wat nou als we het beter leren begrijpen, omdat het deel van Gods doel met ons als kerk is dat we hier mee aan de slag gaan!

Dus houd je notitieboekje en bijbel er maar weer bij... We gaan de poorten van de hel ontmaskeren.

Ik ga het vers en het vers erna eerst nog eens goed met je lezen:

jij bent Petrus, en op die rots zal Ik mijn kerk bouwen; de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen. Ik zal je de sleutels van het koninkrijk van de hemel geven. Alles wat je op aarde bindend verklaart zal ook in de hemel bindend zijn, en alles wat je op aarde ontbindt zal ook in de hemel ontbonden zijn.

Mattheüs 16:18-19

Zie je dus dat er hier als het ware **twee keer over een toegangspoort** wordt gesproken. De kerk heeft de sleutels van de poorten van het koninkrijk, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen. Hoe zit dat?

De plaats delict

In de eerste plaats even wat context. Dit gesprek tussen Jezus en zijn discipelen vindt plaats in Caesarea Philippi.

Dat is ongeveer hier in het noorden van Israël. En dat gebied ligt in de regio Bashan.

Jozua en Mozes moesten in dat gebied de nakomelingen van de Reuzen uit Genesis 6 uitroeien. Ook in de dode zeerollen wordt er gerefereerd aan een plek waar afvallige geestelijke wezens worden verbannen naar het dodenrijk. Dat is allemaal kennis die de discipelen hadden over de plek waar ze op dat moment waren. De plek van het dodenrijk, zo staat het er ook in het Grieks, de poorten van Hades, de onderwereld.

En er is daar een grote rots met een soort grot, wat ook in Jezus tijd bekend stond als een plek van de Griekse goden. Ook wel de grotten van Pan... Maar in eerdere tijden ook van andere afgoden. Ik zou er m'n kinderen niet lekker laten spelen in de buurt.

En Jezus zegt hier: ik bouw hierop mijn kerk.
Het is sowieso een leuke woordspeling. Petrus, op die Petra (rots) zal ik mijn kerk bouwen. En dan moet Jezus hebben gewezen naar deze rots.

En de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen.

Overweldigen of weerstaan?

Het gekke is, we lezen deze tekst heel vaak alsof we als kerk niet bang hoeven te zijn voor de poorten van de hel. Dat roept de vertaling ook wel een beetje op: maar het is wel gek eigenlijk om het zo te lezen, want een poort bouw je om je te verdedigen. Om je af te zonderen. Niet om een ander aan te vallen.

Je zou hetzelfde woord ook anders kunnen vertalen, zoals de GNB doet:

*En ik zeg je dit: jij bent Petrus, de rots; en op die rots zal ik mijn gemeente bouwen, en de macht van het dodenrijk zal het **tegen haar moeten afleggen**. En ik zal je de sleutels geven van het hemelse koninkrijk.*

Dus wat als je hier de tekst eens vanuit dat perspectief zou lezen? De poorten van de hel, de macht van het dodenrijk moeten het afleggen, het kan de kerk niet weerstaan!

Je hebt dan **twee koninkrijken**: die van de hemel, van God, van Leven en Licht en die van de dood en duisternis.

Dan zegt Jezus hier:

De kerk is geroepen om te gaan staan op de diepste diepten en de donkerste plekken. Naar de plek van de dood, om daar leven te brengen.

Jezus zegt: de poorten van de onderwereld zullen mijn opstandingskracht niet kunnen weerstaan. Sterker nog: **Ik keer de bestemming van dit gebied om.**

En de kerk heeft de sleutels naar het leven en overwint de dood!

WELKOM in de kerk! The place to be als je het mij vraagt.

Waarom ik deze vertaling en deze lezing vindt kloppen, is omdat het in lijn is bijvoorbeeld met deze tekst uit Efeze:

*Zo zal nu door de kerk de wijsheid van God in al haar schakeringen bekend worden aan alle vorsten en heersers in de hemelsferen, naar het eeuwige voornemen dat Hij ten uitvoer heeft gebracht in Christus Jezus, onze Heer.
Ef. 3:10-11*

Zie je! De kerk is in de aanval, eerder dan in de verdediging.

Als we in onze samenlevingsanalyse die Mieke ook met je besprak vorige week, spreken over de perfecte storm, de onzekerheid, de angst, de crises in onze generatie, dan heeft de kerk de sleutels in handen naar een ander Koninkrijk, onder een andere Koning. Zonder die angst!

De kerk, die doet dus mee in de strijd om de ziel. Niet in de verdediging, maar in de aanval.

En o ja, daar hebben we vrijmoedigheid voor nodig.

Maar onze opdracht is helder: De poort van het Koninkrijk van de hemel openen, en die van de onderwereld neerhalen.

De community

En dan worden wij als kerk opgeroepen om de poorten van het dodenrijk open te breken.

Het woord kerk is een vertaling van het Griekse '**ecclesia**'. Wat toen nog de betekenis had van 'volksvergadering'. Er was nog niet zoiets als wat we nu kerk

noemen. Het Grieks kende dat begrip nog niet en daarom schrijft Mattheüs het op met dit Griekse woord.

Ik vind dat ook echt bijzonder aan het denken over het overwinnen van de poorten van het kwaad: **dat we elkaar erbij nodig hebben**. Ook om geestelijke overwinningen te boeken. Je hebt de volksvergadering nodig.

Onze omgeving beïnvloedt ons, en wij de omgeving. **De omgeving doet ertoe!**

Een **omgeving stimuleert gedrag**. In positieve en negatieve zin. In een omgeving ga je je altijd aanpassen aan die omgeving.

Wist je dat mensen in New York gemiddeld veel sneller over straat lopen dan in alle andere grote steden in de VS? Mensen beïnvloeden elkaar.

Als de kerk de poorten van de hel wil overwinnen, hebben we elkaar nodig. Omdat we niet in ons eentje goed bewapend kunnen zijn. Omdat we elkaar sterk kunnen maken! Aan kunnen moedigen, samen poorten kunnen neerhalen.

Maar dat gaat niet zomaar. Dit gaat over geestelijke autoriteit, en waar geestelijke autoriteit wordt uitgeoefend, is er strijd. Het kwaad geeft zich niet zomaar gewonnen. De poorten van de hel duwen wel terug.

Het evangelie willen we maar al te graag verkopen als: het leven is makkelijk, maar dat is het niet.

Jullie zullen het zwaar te verduren krijgen in de wereld, maar houd moed: Ik heb de wereld overwonnen.

Joh. 16:33

Want er zijn machten en krachten actief die willen voorkomen dat het Koninkrijk van God gebouwd wordt.

Sterker nog: de bijbel gebruikt een metafoor die er niet om liegt: zie het maar als een oorlog.

Want onze strijd gaat niet tegen mensen van vlees en bloed, maar tegen de overheden, de machten en de heersers van deze duistere wereld, tegen de geestelijke en bovenaardse machten van het kwaad.

Efeze 6:12

Die poorten van de hel hebben we dus niet zomaar neergehaald. We hebben te maken met machten en krachten in de geestelijke dimensie. Mieke omschreef het vorige week heel treffend: **De duivel wil het goede van God tegenwerken.**

Voor sommigen van ons klinkt dit raar. We zijn dat niet zo maar meer gewend om zo te kijken, en als we het al zo zien, willen we er toch verre van blijven.

Maar vraag het iemand die vanuit de New Age wereld tot geloof is gekomen en hij kan je goed uitleggen dat er een geestelijke wereld is.
En dat deze wereld impact heeft, echt is.

Misschien vind je dit de abstract...
Laat me proberen het concreter te maken.

Want de wapens waarmee we strijden, zijn niet van aardse, maar van goddelijke makelij en in staat om bolwerken neer te halen. We schuiven redeneringen terzijde en alles wat hoogmoedig wordt opgeworpen tegen de kennis van God; we nemen elke gedachte gevangen om haar te onderwerpen aan Christus.

2 Kor. 10:4-5

Hoe Satan het goede werk van God frustreert noemt Paulus hier **'bolwerken'**.
Hij suggereert dat de strategie van de duivel werkt via 'spitsvondigheden' en 'gedachten'.

Jezus noemt **de duivel de vader van de leugen!** Wanneer hij liegt, spreekt hij zoals hij is: een aartsleugenaar, de vader van de leugen. Staat er in Johannes 8.

Wat ik boeiend vind, is dat deze worsteling lijkt veel meer te gaan over denkbeelden, en ideeën dan over fysieke bedreiging.

Geestelijke strijd is in hoge mate een denkbeelden strijd. Waarin wij te maken hebben met hele sterke denkbeelden die we moeten bevechten. Leugens.

Het is misschien wel de meest geraffineerde manier waarop de boze zijn werk doet.

Dit is precies waarom we als Mozaiek033 zo **inzetten op onderwijs**, zoals ons Grow-programma en de onderwijslijnen op zondag. **We moeten onze 'mentale kaarten' opnieuw laten tekenen door de waarheid van God, niet door de leugens van de vijand.**

Dus we spreken woorden van leven en waarheid uit over denkbeelden die leugens zijn.

Het verhaal van de kerk

Ik wil een prachtig verhaal lezen met jullie uit het oude testament, wat voor mij weer illustreert dat we te maken hebben om onzichtbare machten en krachten.

*'Van de overkant van de Dode Zee rukt een groot leger uit Edom tegen u op; Toen sloeg Josafat de schrik om het hart; hij wendde zich tot de Heer om raad en kondigde voor heel Juda een vastentijd af. Van alle kanten kwamen de mensen in Jeruzalem bijeen om de Heer om hulp te vragen; geen stad in Juda bleef achter. Toen zij en de burgers van Jeruzalem op het nieuwe voorplein van de tempel bij elkaar waren, trad de koning naar voren en bad: 'Heer, God van onze voorouders, u heerst vanuit de hemel **over alle koninkrijken** op aarde. U bestuurt ze met krachtige hand, niemand is zo machtig als u.*

Op dit ogenblik rukken de Ammonieten, de Moabieten en de bewoners van het Seirgebergte tegen ons op. Straf hen af, want wij zijn niet opgewassen tegen deze oprukkende legermacht.

We weten niet wat we moeten doen, maar onze hoop is gevestigd op u.'

Jachaziël zei: 'Majesteit, inwoners van Jeruzalem en alle Judeeërs, luister goed! Dit zegt de Heer: Wees niet bang, laat u geen schrik aanjagen door deze legermacht, want dit gevecht gaat niet tussen hen en u, maar tussen hen en mij!

U hoeft geen slag met hen te leveren. Integendeel, stel u op een afstand op en kijk toe hoe ik u de overwinning bezorg.

Bewoners van Juda en Jeruzalem, wees niet bang, laat u geen schrik aanjagen! Morgen moet u tegen hen oprukken, ik, de Heer, sta aan uw kant!' Toen wierp Josafat zich op de grond neer om de Heer te aanbidden, en de bevolking van Juda en Jeruzalem volgde zijn voorbeeld.

De volgende morgen vroeg, toen zij op het punt stonden naar de woestijn van Tekoa te gaan, trad Josafat naar voren en zei: 'Bewoners van Juda en Jeruzalem, luister naar mij! Vertrouw op de Heer, uw God, en u zult sterk staan, vertrouw op zijn profeten en u zult slagen.' In overleg met het volk stelde hij aan de spits van het leger enkele mannen in feestgewaden op om voor de Heer muziek te maken en hem hulde te brengen. Ze zongen: 'Breng eer aan de Heer, want eeuwig duurt zijn liefde!' Zodra zij begonnen te juichen en te zingen, bracht de Heer de oprukkende Ammonieten, Moabieten en de bewoners van het Seirgebergte in verwarring. De Ammonieten en de Moabieten gingen de bewoners van het Seirgebergte te lijf en vernietigden hen, en toen zij met hen hadden afgerekend, moordden zij elkaar uit. Zo leden zij de nederlaag.

2 Kron. 20

Dit verhaal heeft alles van wat Jezus ons leert over de kerk, de volksvergadering:

- Er is een bolwerkenstrijd
- De kerk trekt gezamenlijk op in de geestelijke wereld
- De kerk gaat tegen de bestaande cultuur in en oefent geestelijk gezag uit.

- De macht van het kwaad wordt verslagen.

En ik hoop dat je ziet dat de schrijvers van de bijbel in Oude en Nieuwe Testament zo'n consistent verhaal erover schrijven.

De kerk is in de geschiedenis het meest sterk geweest als ze gezamenlijk tegen de geldende cultuur in gaat. Als ze 'zichzelf' ondergeschikt maakt aan God.

Maar dan niet de kerk als gebouw of als zondagse bijeenkomst, maar de kerk als een "tegen-cultuur", Koninkrijk met de andere Koning. En daar hebben we de sleutels voor in handen!

De kerk is bedoeld als de plek waar een alternatieve visie op het goede leven wordt belichaamd en geleefd. Met vallen en opstaan.

Hier, in de gemeenschap, creëren we ook een omgeving die ons mag beïnvloeden. Een cultuur waar we angst vervangen door liefde, leugens door waarheid, duisternis door licht. Onze identiteit vinden in Christus, geworteld in hem. Waar we ook bereid zijn bij te dragen, omdat genade wel gratis is, maar niet goedkoop.

Conclusie en Oproep: Kom en Leef

Wat betekent dat voor jou, voor ons, deze week? Ik wil je twee concrete uitdagingen meegeven.

1. De eerste is persoonlijk. Wat is één bolwerk die jou in de greep houdt? Een halve waarheid of leugen over God, over jezelf, of over het leven? Identificeer hem. En vervang hem dan actief met een waarheid uit Gods Woord. Schrijf die waarheid op een post-it, plak hem op je spiegel, maak er een screensaver van. Vecht voor de waarheid in je denken.
2. De tweede is voor ons samen. Stap dieper in de gemeenschap. De kerk als tegen-cultuur is geen abstract idee, het krijgt handen en voeten in onze Mozaïek Groepen, in de teams waarin we dienen, in de vriendschappen die we hier sluiten. Als je nog geen deel bent van zo'n groep, dan is dit hét moment. Wees niet langer alleen een consument op zondag, maar word een actieve deelnemer in de tegen-cultuur van Gods Koninkrijk.

Laten we de kerk zijn die niet alleen roept: 'Hierheen!', maar die ook de poorten van het Koninkrijk van de hemel opent, en de poorten van de hel neerhaalt. Een roeping voor ons allemaal. Doe je mee?